

her spørgsmål for at være båret af klarhed; det ville være en falsk beskyldning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det kunne egentlig være skægt nok at finde ud af, hvor meget tid hr. Villy Søvndal bruger til underfundige spørgsmål her i Folketingssalen, som alle er klar over, hvad svaret er til. Men det gør hr. Villy Søvndal, og vi må jo så bruge den tid, det tager.

Helt klart for vores vedkommende: Tyrkiet skal man samarbejde med – og bilateralt, når det kan lade sig gøre. Det tror jeg alle er enige om.

Men når det gælder EU, har vi ikke den noget håbløse holdning, som vi synes SF har, og som jo også kommer til udtryk i betænkningen, hvor man sådan set giver grønt lys for, at man i princippet kan overlade det til de andre lande at være med til at give Tyrkiet den her vurderings- eller startdato i år. Det synes vi er problematisk.

Vi synes egentlig også, det er rimeligt nok, at borgerne, der skal hen og stemme den 13. juni – og i øvrigt Folketinget som helhed – nu ved, at også SF ønsker, at Tyrkiet i princippet skal have mulighed for at få en start- eller vurderingsdato her i år til at blive medlem af EU.

Vi synes, det er så vidtrækkende, at et samfund, der er meget middelalderligt i visse dele af landet, med et fundamentalt helt andet kulturelt grundlag, end vi har i Danmark og i resten af landene i EU, pludselig skal til at være medlem af EU.

Så jeg synes, SF har et forklaringsproblem, fordi man åbenbart ikke vil tage den her sag seriøst.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror, vi alle sammen kan være enige om, at det varer mange, mange år, før det overhovedet er realistisk at tale om, at Tyrkiet kan blive medlem af Den Europæiske Union, og den dag, landet kan blive medlem, bliver det et helt andet Tyrkiet end det, vi kender i dag.

Men så vil jeg godt spørge Dansk Folkeparti: Vi kan vel alle sammen også være enige om, at vi har en fælles interesse i Danmark og Europa i, at Tyrkiet udvikler sig til et fuldstændig demokratisk samfund, et humanistisk samfund og et samfund, der er forankret i den vestlige europæiske verden, i stedet for at det bliver forankret i fundamentalistisk kræfter andre steder?

Er hr. Peter Skaarup så ikke enig med mig i, at det netop er udsigten til engang om mange år at blive medlem af Den Europæiske Union, der gør, at der bliver mindre og mindre vold på politistationerne i Tyrkiet, at generalerne ikke lænere fastholder, at det er dem, der skal have magten i Tyrkiet, at Tyrkiet bliver mere og mere demokratisk, og at der bliver mere og mere respekt for menneskerettighederne i Tyrkiet? Det er alene udsigten til, at de engang om mange år kunne blive medlem af Den Europæiske Union, der skaber den udvikling. Det er det pres, der er nødvendigt. Er hr. Peter Skaarup ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er bestemt enig i flere af de ting, hr. Lars Barfoed siger. Det er vigtigt at fastholde Tyrkiet på en demokratisk kurs, men der er altså tale om et meget skrøbeligt demokrati – det tror jeg også hr. Lars Barfoed er enig i – og derfor er man nødt til hele tiden at vurdere, hvilke virkemidler der er de rigtige.

Kl. 16.40

Med det, hr. Lars Barfoed siger, synes jeg jo egentlig, at det lyder lidt, som om hr. Lars Barfoed er enig i, at det vil vare mange år, før Tyrkiet kan blive medlem af EU – mange, mange år, siger hr. Lars Barfoed – og hvorfor dog så ikke i det mindste tilkendegive over for tyrkerne, hvor Danmark står, og støtte det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, som jo bare går på det ene, at Tyrkiet ikke skal have lovning på en vurderings- eller startdato i år. Det er dog ikke særlig vidtgående, vil jeg gerne sige til hr. Lars Barfoed.

Hvis Det Konservative Folkeparti er enig i, at der skal gå mange, mange år, før man fra Tyrkiets side kan have en forhåbning om måske at blive medlem af EU, så er det vel ikke særlig vidtgående at støtte det her forslag. Hvad er der så i vejen for at støtte det?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er bestemt et skrøbeligt demokrati, det er ikke særlig fast forankret, respekten for menneskerettighederne er ikke særlig fast forankret, og det er ikke længe side, vi stadig væk hørte om vold på politistationerne i Tyrkiet.

Netop derfor, netop på grund af den skrøbelighed ville det være en katastrofe, hvis Den Europæiske Union slog hånden af Tyrkiet og sagde: Nu er vi ikke længere interesseret i på